

SIR WINSTON SPENCER CHURCHILL (1874. - 1955.) bio je britanski državnik, vojnik i pisac koji je služio kao premijer Ujedinjenog Kraljevstva od 1940. do 1945., tijekom Drugog svjetskog rata

Churchillove riječi 'krv, patnja, suze i znoj' promijenile su čovječanstvo

Nacional donosi ulomke povijesnih govora Winstona Churchilla, Martina Luthera Kinga i Ronalda Reagana iz knjige 'Govori koji su promijenili svijet', u kojoj **Simon Sebag Montefiore** donosi pregled najvažnijih govora od antičkih vremena do danas

Winston Churchill: "Krv, patnja, suze i znoj", 13. svibnja 1940.

Cilj je plemenit - ni više ni manje nego opstanak čestitosti, demokracije i civilizacije - u eri barbarizma i ubijanja. Tema je tegobnost rata, borba koja je već sad očajnička i s vremenom će biti sve gora - ali, pod vodstvom govornika, pobjeda će na kraju ipak doći. S dugom karijerom u vladi iza sebe, koja je počela još 1906. i u kojoj je služio na najvišim položajima, Churchilla je pratio podvojen glas čovjeka impulzivne kreativnosti, bestidne ambicioznosti, intelektualne briljantnosti, vojnog avanturizma, imperijalne sentimentalnosti, donkihотовske neumjerenosti, strateškog vizionarstva, vješta pisanja i lijepa govorništva. Tridesetih godina 20. stoljeća gotovo je posve sâm, karijere naizgled na izdisaju, upozoravao na Hitlerovu pravu narav i prijetnju nacizma. Čim se britanski premijer Neville Chamberlain našao u ratu za koji je mislio da ga je spriječio, bio je prisiljen vratiti Churchilla u kabinet vlade kao prvog lorda Admiraliteta.

Kad je Hitler na koljena bacio glavnoga britanskog saveznika Francusku, Chamberlainov je kredibilitet nepovratno narušen i Churchill ga je 10. svibnja 1940. naslijedio na mjestu premijera. Bio je to trenutak za koji se cijeli život pripremao. U mladosti su ga problemi s izgovorom slova "s" i blago zamuckivanje natjerali da se pozabavi držanjem govora. U Parlamentu se njegovo govorništvo katkad činilo staromodnim i razvučenim. Ali sve je govore pomno i dugo pisao i bezbroj puta doradivao, majstorski je vladao jezikom i naučio se koristiti glasom kao kazališnim instrumentom. "Lavlje srce imala je nacija i rasa koja je živjela diljem svijeta", poslije je napisao. "Ja sam imao sreće da su me pozvali da zaurlam." Kao premijer vjerovao je da je "cijeli moj dosadašnji život bio priprema za ovaj trenutak". Churchill se 13. svibnja ovim remek-djelom od govora obratio Donjem domu Parlamenta.

U petak navečer zaprimio sam nalog Njegova Veličanstva da oformim novu administraciju. Bila je očita želja i volja Parlamenta i nacije da se nova vlada temelji na najširoj osnovi i uključi sve naše stranke ... Najvažniji dio tog zadatka već sam izvršio ...

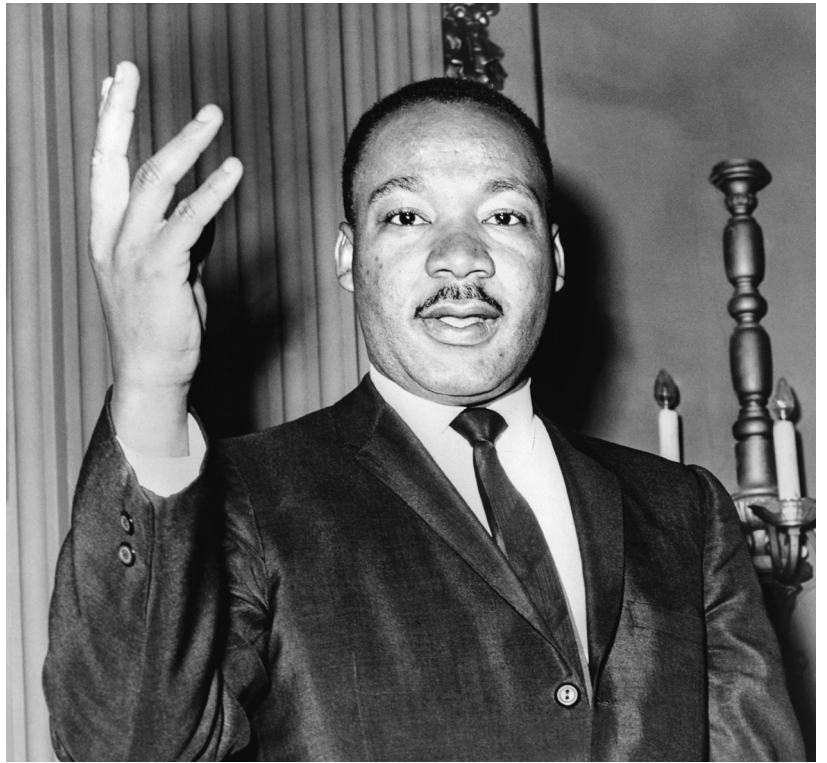
Rezolucijom koja glasi na moje ime pozivam Dom da zabilježi svoje odobrenje poduzetih koraka i izrazi povjerenje novoj vladi. Rezolucija glasi ovako: "Da ovaj Dom prihvaća formiranje vlade koja simbolizira ujedinjenu i nepokolebljivu odlučnost nacije da rat protiv Njemačke dovede do pobjedonosna ishoda."

Stvaranje administracije takvih razmjera i složenosti samo po sebi nemalen je pothvat, ali moramo imati na umu da smo u pripremnoj fazi jedne od najvećih bitaka u povijesti, da već djelujemo na mnogim točkama u Norveškoj i Nizozemskoj, da se moramo pripremiti na Sredozemlju, da se zračna bitka nastavlja i da se mnoge pripreme također moraju izvršiti ovdje, na domaćem terenu.

Nadam se da će mi zbog krize u kojoj se nalazimo biti oprosteno što se danas Zastupničkom domu ne obraćam dulje i nadam se da će moji prijatelji i kolege, kao i bivši kolege pogođeni ovim političkim prekrajanjem, imati razumijevanja za nedostatak ceremonije jer se moralo ovako djelovati.

Domu ću reći isto što sam rekao i ministrima koji su se pridružili ovoj vladi: "Mogu vam ponuditi samo krv, patnju, suze i znoj." Pred nama je iskušenje najgore zamislive vrste. Pred nama su dugi mjeseci borbe i patnje.

Pitate se koja je naša strategija? Mogu vam reći: ratovati na moru, kopnu i u zraku, svime što imamo i svom snagom koju nam je Bog dao; zaratiti se s monstroznom tiranijom, nikad nadmašenom u mračnom i žalobnom katalogu ljudskih zločina. To je naša strategija.

MARTIN LUTHER KING

mlađi bio je među predvodnicima Marša na Washington gdje se obratio mnoštvu od 250 tisuća ljudi koji su pozivali na ukidanje segregacije i diskriminacije

Kad je Hitler na koljena bacio glavnog britanskog saveznika Francusku, Chamberlainov kredibilitet nepovratno je narušen i Churchill ga je 10. svibnja 1940. naslijedio na mjestu premijera

Pitate se što nam je cilj? Mogu vam odgovoriti jednom riječju. Cilj je pobjeda; pobjeda po svaku cijenu, pobjeda unatoč svim užasima, pobjeda, ma koliko dug i težak put do nje bio jer bez pobjede nema opstanaka.

Neka nam bude jasno da nema opstanaka Britanskom Carstvu, nema opstanaka svemu za što se Britansko Carstvo zauzima, nema opstanaka vjekovnom nagonu i impulsu čovječanstva da ide naprijed prema svome cilju.

Svog se zadatka laćam s poletom i nadom. Uvjeren sam da naš cilj neće propasti. U ovom se trenutku osjećam pozvanim pozvati sve u pomoć i zato kažem: "Dodite, ujedinito snage i podimo naprijed zajedno."

Martin Luther King: "Sanjam", 28. kolovoza 1963.

Riječ je o govoru koji je izrazio afroamerička građanska prava - i slobodniju, ravnopravniju, sveobuhvatniju verziju bijeloga američkog sna. Kingov govor i u 21. stoljeću zvuči svjež i relevantno. Riječi su mu prekrasne i nadahnjujuće, ali originalan je govor nosio naslov "Normalnost, nikad više" i nije imao vrhunac "Sanjam". King je bio sin propovjednika iz Atlante, u američkoj državi Georgiji, odrastao pod utjecajem govornika poput Lincolna i tradicije crnih evangeličkih propovijedi. Doktorirao je teologiju i postao baptistički propovjednik prije nego što je preuzeo ulogu jednog od vođa pokreta za građanska prava na Jugu na kojem su, puno stoljeće nakon građanskog rata i emancipacije crnaca, Afroamerikanci i dalje bili segregirani i potlačeni zakonima Jima Crowa.

King je 1955. poveo bojkot autobusa u Montgomeryju, u saveznoj državi Alabami, kad je Rosa Parks ustala (tj. sjela) protiv zakona rase segregacije u javnom prijevozu, a onda se kao prvi predsjednik Konferencije južnjačkoga kršćanskog vodstva usprotivio segregaciji u Georgiji i organizirao prosvjede u Birminghamu, u Alabami.

U kolovozu 1963. King je bio među predvodnicima Marša na Washington na kojem se sa stuba veličanstvena Lincolnova spomenika obratio mnoštvu od 250 000 okupljenih koji su pozivali na ukidanje segregacije i diskriminacije. Kingov je govor osobito

dojmljiv jer, za razliku od većine drugih, ima nekoliko vrhunaca - taman kad pomislite da ne može biti bolji, iznenadi vas i postane još bolji. Namjerno vrvi arhaizmima i evangeličkim kadencama, biblijskim frazama i duhovnim imaginarijem, no istodobno je protkan sramom jer je američki Novi Jeruzalem iznevjerio svoj narod. King se u govorima često poigravao idejom svojeg sna, pa unaprijed zna riječi kad mu američka pjevačica gospela Mahalia Jackson dovikne: "Pričaj im o snu, Martine!" King odmah počne improvizirati. Njegov je govor pravi tour de force, možda i najbolji u ovoj zbirci. Ipak, sat mu je već otkucavao.

Prije točno stotinu godina veliki je Amerikanac, u čijoj simboličnoj sjeni danas stojimo, potpisao Proglas o emancipaciji. Taj važan dekret zasnivao je poput svjetionika nade za milijune crnih robova koji su gorjeli u plamenu ponižavajuće nepravde. Došao je kao radosno svitanje nakon duge noći njihova zatočeništva.

Ali stotinu godina poslije, crnac i dalje nije slobodan. Stotinu godina poslije život crnca još je žalosno obogaljen okovima segregacije i lancima diskriminacije. Stotinu godina poslije crnac živi na osamljenu otoku siromaštva usred beskrajna oceana materijalnog obilja. Stotinu godina poslije crnac još kopni u kutovima američkog društva, kao izgnanik u vlastitoj zemlji. I zato smo danas došli ovamo prokazati to sramotno stanje ...

Ali odbijamo vjerovati da je banka pravde bankrotirala. Odbijamo vjerovati da u velikim trezorima mogućnosti ove nacije nema dovoljno sredstava. I zato smo došli unovčiti ovaj ček, ček koji će nam na zahtjev dati bogatstvo slobode i sigurnost pravde.

Došli smo na ovo sveto mjesto također podsjetiti Ameriku na neodgodivu hitnost sadašnjeg trenutka. Ovo nije vrijeme kad si možemo priuštiti luksuz hlađenja glave ili uzimanja umirujućeg lijeka postupnosti. Vrijeme je da se obećanja demokracije ostvare. Vrijeme je da se uzdignemo iz mračne i opustošene doline segregacije na osunčanu stazu rasne pravde. Vrijeme je da podignemo našu naciju iz živog pijeska rasne nepravde na čvrstu stijenu bratstva. Vrijeme je da pravda postane stvarnost za svu Božju djecu.

Za naciju bi bilo kobno previdjeti hitnost ovog trenutka. Ovo sparno ljeto legitimna nezadovoljstva crnaca neće proći sve dok ne nastupi okrepljujuća jesen slobode i jednakosti. Tisuću devedeset treća nije kraj nego početak. Oni koji se nadaju da se crnac samo treba ispuhati i da će onda biti zadovoljan neugodno će se iznenaditi ako se nacija vrati na staro. U Americi neće biti ni odmora ni spokoja dok crnac ne dobije svoja građanska prava. Vihori pobune nastavit će potresati temelje naše nacije sve dok nam ne svane vedri dan pravde.

Ali ima nešto što moram reći svom narodu koji stoji na toplu pragu palače pravde. U procesu stjecanja onoga što nam s pravom pripada ne smijemo biti krivi ni za kakva nedjela. Ne pokušavamo svoju žed za slobodom zadovoljiti ispijanjem iz čaše gorčine i mržnje. Svoju borbu uvijek moramo voditi na najvišoj razini dostojanstva i discipline. Nikad ne dopustimo da se naš kreativan protest izvitoperi u fizičko nasilje. Stalno se moramo uzdizati do veličanstvenih visina na kojima na fizičku silu odgovaramo duhovnom snagom.

Čudesna nova borbenost koja je zahvatila crnačku zajednicu ne smije nas voditi nepovjerenju prema svim bijelim ljudima jer su mnoga naša bijela braća, što dokazuje i njihova prisutnost danas

'Pitate se koja je naša strategija? Mogu vam reći: ratovati na moru, kopnu i u zraku, svime što imamo i svom snagom koju nam je Bog dao', rekao je Churchill 13. svibnja 1940.

Zraka nade.

NAJSUVREMENIJA TEHNOLOGIJA
ZA RANO OTKRIVANJE I LIJEČENJE
KARCINOMA U KOMBINACIJI SA ZNANJEM
VRHUNSKOG TIMA STRUČNJAKA

DIJAGNOSTIKA

KLASIČNA KIRURGIJA

RADIOKIRURGIJA

HIBRIDNA KIRURGIJA

LIJEČENJE METASTATSKE BOLESTI

RADIOCHIRURGIA

Z A G R E B

+385 1 400 8050

info@radiochirurgia.hr

www.radiochirurgiazagreb.com

RONALD REAGAN,

bivši američki predsjednik, i čuveni boksač rođen kao Cassius Clay, a u knjizi je i njegov govor 'Čekajte da vidite Muhameda Alija'

'Sanjam da će mojih četvero djece jednog dana živjeti u društvu u kojem im neće suditi po boji njihove kože, nego po osobitostima njihova karaktera. Danas sanjam', govorio je Martin Luther King

ovdje, shvatila da je njihova sudbina povezana s našom. I s vremenom su shvatili da je njihova sloboda neraskidivo povezana s našom slobodom. Ne možemo hodati sami.

I dok hodamo, moramo se zakleti da ćemo uvijek koračati naprijed. Ne možemo se okrenuti. Ima onih koji zagovornike građanskih prava pitaju: "Kad ćete biti zadovoljni?" Ne možemo biti zadovoljni sve dok je crnac žrtva neizrecivih užasa policijske brutalnosti. Nikad ne možemo biti zadovoljni sve dok naša tijela, teška od umora putovanja, ne mogu dobiti smještaj u motelima na autocestama i hotelima u gradovima. Ne možemo biti zadovoljni sve dok crnac u Missisippiju ne može glasati, a crnac u New Yorku vjeruje da nema za što glasati. Ne, ne, nismo zadovoljni i nećemo biti zadovoljni sve dok pravda ne poteče poput vode, a pravičnost poput bujice.

Svjestan sam da su neki od vas ovamo došli iz velikih kušnji i nevolja. Neki od vas čak su došli ravno iz uzanih zatvorskih ćelija.

Neki od vas došli su iz područja u kojima vas je traganje za slobodom išibalo olujama progona i poljuljalo vjetrovima policijske brutalnosti. Bili ste veterani kreativne patnje.

Nastavite raditi s vjerom da se nezaslužena patnja može iskupiti. Vratite se u Missisippi, vratite se u Alabamu, vratite se u Južnu Karolinu, vratite se u Georgiju, vratite se u Louisianu, vratite se u sirotinjske četvrti i geta naših sjevernih gradova, znajući da se ova situacija nekako može i hoće promijeniti. Ne prepuštajmo se očaju, kažem vam danas, prijatelji moji. Premda smo suočeni s teškoćama u sadašnjosti i budućnosti, ja još uvijek sanjam. Sanjam san koji je duboko ukorijenjen u američkom snu.

Sanjam da će jednog dana ova nacija ustati i živjeti u skladu s pravim značenjem svojeg vjerovanja: vjerujemo da je ova istina očita sama po sebi, da su svi ljudi stvoreni jednaki.

Sanjam da će jednog dana na crvenim obroncima Georgije sinovi negdašnjih robova i sinovi negdašnjih robovlasnika sjediti zajedno za bratskim stolom.

Sanjam da će se jednog dana čak i država Missisippi, koja se guši u vrelini nepravde, u vrelini tlačenja, preobraziti u oazu slobode i pravедnosti.

Sanjam da će moje četvero djece jednog dana živjeti u društvu u kojem im neće suditi po boji njihove kože nego po osobitostima njihova karaktera. Danas sanjam!

Sanjam da će jednog dana, dolje u Alabami, s njezinim pakosnim rasistama, s guvernerom s čijih usana cure riječi poput interpozicije i poništavanja; jednog će se dana baš dolje u Alabami mali crni dječaci i crne djevojčice moći uhvatiti za ruke s

malim bijelim dječacima i bijelim djevojčicama kao sestre i braća. Danas sanjam!

Sanjam da će se jednog dana svaka dolina uzdignuti, a svako brdo i planina slegnuti, sve će se neravnine izgladiti, a sve iskrivljeno izravnati, slava Gospodnja otkrit će se i svi će je ljudi zajedno spoznati.

To je ono čemu se nadamo. To je vjera s kojom ću se vratiti na Jug. S tom ćemo vjerom iz planine očaja isklesati kamen nade. S tom ćemo vjerom kreštavu neslogu naše nacije preobraziti u predivnu simfoniju bratstva. S tom ćemo vjerom moći raditi zajedno, moliti se zajedno, boriti se zajedno, ići u zatvor zajedno, ustajati zajedno za slobodu, znajući da ćemo jednog dana biti slobodni. A to će biti dan, to će biti dan kad će sva Božja djeca s novim značenjem zapjevati "Zemljo moja, o tebi, slatka zemljo slobode, o tebi pjevam. Zemljo u kojoj su umrli moji preci, zemljo ponosnih doseljenika, sa svake planine neka ti odzvanja sloboda!" Želi li Amerika biti velika nacija, to se mora ostvariti.

I zato neka sloboda odzvanja s veličanstvenih vrhova New Hampshirea. Neka sloboda odzvanja s moćnih planina New Yorka.

Neka sloboda odzvanja s visokih vrhova planina Allegheny u Pennsylvaniji. Neka sloboda odzvanja sa snježnih vrhunaca Stjenjaka u Coloradu.

Neka sloboda odzvanja sa zavojitih obronaka Kalifornije.

I ne samo tu. Neka sloboda odzvanja s planine Stone u Georgiji. Neka sloboda odzvanja s planine Lookout u Tennesseeju.

Neka sloboda odzvanja sa svakog brda i brežuljka Missisippija, sa svakog obronka, sloboda neka odzvanja!

A kad se to dogodi, kad dopustimo slobodi da odzvanja, kad joj dopustimo da odzvanja iz svakog sela i svakog zaseoka, iz svake države i svakoga grada, ubrzat ćemo dolazak dana kad će se sva Božja djeca, crnci i bijelci, Židovi i nežidovi, protestanti i katolici, moći uhvatiti za ruke i zapjevati riječi stare crnačke duhovne pjesme: "Napokon slobodni, napokon slobodni. Hvala Bogu Sve-mogućem, napokon smo slobodni."

Ronald Reagan: "Gospodine Gorbačove, srušite ovaj zid!" 12. lipnja 1987.

Kad je Ronald Reagan 1981. izabran za predsjednika, neki su ga zbog prethodne glumačke karijere smatrali neozbiljnim, ali naposljetku se u politici zadržao dulje nego u filmovima, služeći, među ostalim, i kao guverner Kalifornije. Opušten, dobro raspoložen, duhovit i ležeran, jasno je znao što želi postići u politici. Reagan je obećao novo doba optimizma izraženo u jednoj od njegovih predizbornih reklama kao "jutro u Americi". Na početku mandata jedva je preživio atentat u Washingtonu, a kad se probudio, rekao je supruzi Nancy: "Oprosti, dušo, zaboravio sam se sagnuti." Kad je u predsjedničkoj debati Reaganov protivnik upozorio na njegove godine, odgovorio mu je: "Želim da znate da ne namjeravam pretvoriti godine u glavnu temu ove kampanje. Neću u političke svrhe iskoristiti protivnikovu mladost i neiskustvo." Kad su ga optužili da je lijen, našalio se: "Istina je da naporan rad još nikoga nije ubio. Ali zašto riskirati?"

U vezi s vanjskom politikom Reagan je bio uvjeren da je Sovjetski Savez "zlo carstvo" koje nije samo represivno i agresivno nego i ranjivo i potrošeno. U tome su se, kao i u mnogo čemu drugome, Reaganovi instinkti pokazali točnijima od onih u većine vanjsko-političkih stručnjaka. Posjetivši Brandenburška vrata u Berlinu, u kojem su bodljikava žica i snajperisti na Berlinskom zidu držali istočne Nijemce unutar komunističke države, Reagan je odlučio izazvati sovjetskog vođu Gorbačova i pozvati se na govor predsjednika Johna F. Kennedyja "Ich bin ein Berliner" (Ja sam Berlinac). Predsjednikovi su se savjetnici protivili tako drskoj retorici, ali pisca Reaganovih govora Petera Robinsona nadahnulo je razgovor

s mladim Nijemcem koji je predložio ključnu rečenicu govora. Dvije godine poslije, narodna je pobuna podrovala sovjetsku vlast, a Gorbačov je, reformirajući i liberalizirajući život u Sovjetskom Savezu, omogućio građanima Berlina i istočnim Europljanima da se oslobode komunističke vlasti. Odmah su srušili zid.

Prije dvadeset četiri godine predsjednik John F. Kennedy posjetio je Berlin obrativši se njegovim stanovnicima i cijelom svijetu ispred Gradske vijećnice. Otad su Berlin posjetila još dva američka predsjednika, svaki u svoje vrijeme. A danas sam i ja drugi put u vašem gradu. Dolazimo u Berlin, mi američki predsjednici, jer nam je dužnost baš ovdje govoriti o slobodi. Ipak, moram priznati da nas ovamo privlači i štošta drugo: osjećaj povijesti u ovom gradu, više od 500 godina starijem od naše nacije; ljepota Grunewalda i Tiergartena; a ponajviše vaša hrabrost i odlučnost. Možda je skladatelj Paul Lincke razumio nešto o američkim predsjednicima. Vidite, kao i toliki predsjednici prije mene, dolazim danas ovamo jer kamo god išao i što god radio, Ich hab noch einen Koffer in Berlin, još uvijek imam jedan kovčeg u Berlinu.

... Iza mene je zid koji okružuje slobodne sektore ovoga grada, dio golema sustava barijera koji dijeli cijeli europski kontinent.

Od Baltika prema jugu te barijere presijecaju Njemačku potezom od bodljikave žice, betona, pasa čuvara i stražarskih tornjeva. Dalje prema jugu možda nema vidljiva, očita zida. Ali zato i dalje ima naoružanih stražara i kontrolnih punktova - i dalje vrijede ograničenja prava na putovanje, što je još uvijek instrument kojim se običnim muškarcima i ženama nameće volja totalitarne države. Ipak, ovdje u Berlinu taj je zid najjasniji; ovdje, presijecajući vaš grad na dvoje. Fotografije u novinama i prizori s televizijskih ekrana utisnuli su tu brutalnu podjelu kontinenta u umove diljem svijeta. Stojeći pred Brandenburškim vratima, svaki je čovjek Nijemac, razdvojen od svojih bližnjih. Svaki je čovjek Berlinac, prisiljen gledati u ožljak.

[...]

Hruščov je 1950-ih predvidio: "Pokopat ćemo vas." Ali danas na Zapadu vidimo slobodan svijet koji je dosegnuo razinu prosperiteta i blagostanja bez presedana u ljudskoj povijesti. U komunističkom svijetu vidimo neuspjeh, tehnološku zaostalost, srozavanje zdravstvenih standarda, čak i najosnovnije probleme - oskudicu hrane. Sovjetski Savez ni danas se ne može sâm prehraniti. Nakon ova četiri desetljeća, dakle, pred cijelim je svijetom velik i neizbježan zaključak: sloboda vodi blagostanju. Sloboda zamjenjuje drevne mržnje među narodima prijateljstvom i mirom. Sloboda je pobjednik.

A sad i sami Sovjeti možda, na ograničen način, počinju shvaćati važnost slobode ...

Postoji jedna gesta koju Sovjeti mogu napraviti, a koja bi dramatično pridonijela ciljevima slobode i mira. Generalni tajniče Gorbačove, ako želite mir, ako želite napredak za Sovjetski Savez i istočnu Europu, ako želite liberalizaciju:

dodite do ovih vrata! Gospodine Gorbačove, otvorite ova vrata! Gospodine Gorbačove, srušite ovaj zid!

... Kad sam maločas gledao iz Reichstaga, utjelovljenja njemačkog jedinstva, zapazio sam riječi ispisane bojom u spreju na zidu koje je možda napisao neki mladi Berlinac: "Ovaj će zid pasti. Vjerovanja postaju stvarnost." Da, diljem Europe, ovaj će zid pasti jer ne može zaustaviti vjeru, ne može zaustaviti istinu. Zid ne može zaustaviti slobodu.

Hvala vam i Bog vas blagoslovio.

NOVU KNJIGU autora hita 'Pisma koja su promijenila svijet' objavio je Mozaik knjiga

U vezi s vanjskom politikom američki predsjednik Ronald Reagan bio je uvjeren da je Sovjetski Savez 'zlo carstvo' koje nije samo represivno i agresivno, nego i ranjivo i potrošeno. Njegovi instinkti pokazali su se točnijima od većine vanjskopolitičkih stručnjaka

REAGIRANJE

'Ferenc Sakalj nije primio nikakav dodatni novac od nogometnih transfera za sebe niti ga je tražio'

Vezano uz članak koji je dana 28. ožujka 2023.g. objavljen u tjedniku Nacional pod naslovom "Ferenca Sakalja, namjesnika Orbanove klike u Osijeku, tajne snimke smještaju u središte ogromnog korupcijskog skandala", a koji sadrži netočne navode koji mogu dovesti Vaše čitatelje u zabludu, molim vas da objavite sljedeći ispravak: "Ferenc Sakalj nikada nije primio dodatne provizije od nogometnih transfera za sebe niti je iste ikada tražio. Novac s prve snimke je novac iz privatne transakcije Ferenca Sakalja koja nema nikakve veze s nogometom niti s poslovanjem NK Osijeka što je jako dobro poznato akterima snimke. S menadžerom Vojislavom Dragovićem, osobom s druge navodne snimke koja se spominje, Ferenc Sakalj susreo se po drugim poslovnim temama, nevezano za nogomet i transfer nogometaša Mirka Marića u Monzu, 2.6.2020. godine, kada je i nastala navedena snimka, dakle više od

dva mjeseca prije spomenutog transfera. Svi transferi iz NK Osijek objavljeni po važećim propisima kojima je regulirano obavljanje djelatnosti koje ulaze u predmet poslovanja Kluba, a svi poslovi posredovanja valjani su pravni poslovi u kojima su posrednici obavili posao posredovanja."

U Osijeku, 21. travnja 2023.g.

Ferenc Sakalj

REAGIRANJE

'NK Osijek: Transferi su obavljani po važećim propisima, neutemeljene tvrdnje su pokušaj diskreditacije vodstva kluba'

Vezano uz članak koji je dana 28. ožujka 2023.g. objavljen u tjedniku Nacional pod naslovom "Ferenca Sakalja, namjesnika Orbanove klike u Osijeku, tajne snimke smještaju u središte ogromnog korupcijskog skandala", NK Osijek odlučno odbacuje neosnovane konstrukcije kojima se implicira postupanje na štetu NK Osijek s.d.d te traži objavu sljedećeg ispravka: "Svi transferi iz NK Osijek, pa tako i onaj Mirka Marića, koji je trenutno predmetom sudskoga spora između NK Osijek i tvrtke Venture Partners 11 d.o.o. Darija Zahore, objavljeni su po važećim propisima kojima je regulirano obavljanje djelatnosti koje ulaze u predmet poslovanja Kluba. Sav novac od odšteta usmjeren je u NK Osijek sukladno zakonskim propisima. NK Osijek smatra da se sve navedene i neutemeljene tvrdnje mogu tumačiti kao pokušaj diskreditacije vodstva NK Osijek svim raspoloživim sredstvima."

U Osijeku, 21. travnja 2023.g.

NK Osijek s.d.d.